

Rammi olli liggi poolteist jalga laiust. Agga rami peale olli palju piltist mikkertatud, mis tedda kirjumaks teggi kui „Murga Jürri“ podi, kust enne kõi kribbo-kribbo laupa wõis sada. Esiimese pildi peale olli üllestehtud, ludda üks Järwa ma oinas Tallina turrule met läks müma. Üks matrusse tenistuses kawwal kas tulli met ostma ja laskis ostetud mee oma mütsi panna. Kassike lükkas oina mütsi pääst ja pañi oma meega täidetud mütsi temale pähhe, et messi möda filmi mahha tilkudes oina filmad sinni pañi. Kui oinas mehhike tül aega filmi kaewo jures olli pesnud ja jälle watama affas, seal ei olnud enam matros kassi egga mee astjat nähha, mõllemad olliwad kadunud.

Teise pildi peal olli nähha esel ja koer, ludda mõllemad ühhe rikka mehhike tenistuses ollid. Koeral ei olnud suuremat ammetit kui et piddi aukuma ja perremehhele sabba lipputama, siiski istus ta perremehhe lana kõrwas ja sai mõndasi maggusaid suutäisi. Esel mõttes sedda nähhes: Eks perremees jamps ei olle? ta armastab laiska koera enam kui mind, kes ma temale allati tööd teen ja õlgi ja ogganaid toiduks saan. Ma wõin ka koera wisti tema ees püsti karrata ja tema kassi ja palgeid lakkuda, agga küll same nähha, kas koerole jõuab mino assemel kottisi lenda. Seal astus perremees koggemata õue peale. Esel ajas sabba selga, affas irnema, kargas taggumiste jalge peale püsti ja langes perremehhe kaela. Mees peasis sure waewaga

tema käest, üdis sullased appi ja käskis ulluks läinud eesli mahha wopsida. Seal saddas iggalt poolt matsusi eesli selga kui rahhet, tedda aeti lauta, kust enne kui pärrast eesliks jäi. Eesli sarnatsi ruumalaid on weel tänagi päwal, kes teistele targematele ja wisakamatele middagi hääd ei sowi, waid oma tööparrus mõtlewad: Ma wõiksin seddasama teha. Dubtub sesuggune esel korra rikkaks sama, siis on ta emilse sarnane, kes kuldusilaga sulpi sööb.

„Pistkemalt olli peegli rami peale üks isjetükkite waana pühha Jürri kutsikast üllestehtud, ludda ta hä teggemise täno ärratassus. Hunt leidis külla wainult obbose raipe, affas obbose paljast sõbud külle kontisi närrima ja ei pannud tähhele, et üks terraw lu: tül põigite kurfu sinni jäi. Wanamees ei teadnud, mis äddas piddi teggema. Eõnimees wihaid sadeti iggale pole, kus agga tarkasi ja lausujaid teada, agga ei aitanud siin pobbisemine, muisotamine egga lausotud winaga wihtlemine. Krimfilmia issand lubbas pole warranduse palgaks sellele, kes tedda surma käest peastaks. Seal tulli wimaks üks kõrge sübbaraga kurg Lihhula linna liggidalt, sirutas pikka nokka päga tükkis hundi kurfu ja weñitas fondi kurgust wälja. „Mi, ai!“ ulgus hunt: „siia teggid mulle kibbedat wallo wäljatõmbamisega! Täna tahhan sulle sedda andeks anda.“ Kurg ütles: „Tänage õnne, et surmast peastite ja tassuge mulle waewa palka!“ „Kuulge fergemeelisi!“ kiffendas hunt: „tema tahhab walloteggemise